

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/109/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1017201644
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Kubík
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2017:1017201644.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Tibora Kubíka a sudcov JUDr. Karola Kováča a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovanej Bc. K. T., pre úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 6T/39/2016 zo dňa 23. 05. 2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 30. 11.2017 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovanej Bc. K. T., nar. XX. XX. XXXX z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bratislava I sp. zn. 6T/39/2016 zo dňa 23. 05. 2017 bola obžalovaná K. T., nar. XX. XX. XXXX v R., trvale bytom Bratislava, Svidnícka ul. č. XXX/XX, č. b. 1 uznaná za vinnú pre úmyselný prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona, ktorého sa dopustila na tom skutkovom základe, že

v čase od cca 05.00 hod. dňa 17.12.2014 v Bratislave na Hodžovom námestí č. 2, v izbe č. XXX hotela V. D., odcudzila poškodenému R. R. z vrečka jeho bundy odloženú v spone zopnutú hotovosť vo výške 500,-€ a pánske hodinky značky Breitling Super Avenger z bieleho kovu s modrým ciferníkom a kaučukovým remienkom modrej farby v hodnote 2 160,-€ a to tým spôsobom, že využila chvílkovej nepozornosti poškodeného a vyššie uvedené veci mu odcudzila, čím takto poškodenému Borisovi R. spôsobila celkovú škodu vo výške 2 660,-€, pričom sa obžalovaná takéhoto konania dopustila napriek tomu, že bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV číslo konania 3T/5/2013 zo 17.01.2013, právoplatným dňa 13.07.2013, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, f/ Tr. zák. a iné, za čo jej bol uložený úhrnný podmienený trest odňatia slobody.

Za to bola obžalovaná Bc. K. T. súdom prvého stupňa odsúdená podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 2, ods. 4, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. súd obžalovanú na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. okresný súd zároveň zrušil výroky o treste v

- trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02. 01. 2015, č.k. 3T 193/2014,
- rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24. 09. 2015, č.k. 5T 26/2015 a
- trestnom rozkaze Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23. 10. 2015 č.k. 8T 36/2015, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podala odvolanie obžalovaná ihneď po jeho vyhlásení a ktoré bolo následne písomne odôvodnené jej obhajcom. Odvolateľka vo svojom odvolaní uvádza, že v rámci prípravného konania boli do trestnej veci zaistené dôkazné prostriedky, ktoré neboli zaistené zákonným spôsobom, pričom aj z výpovede svedkyne Tatiany D. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že bunda ktorá bola podrobená znaleckému skúmaniu a mala patriť jej, bola nájdená chyžnou na hotelovej izbe č. 307, kde bol ubytovaný poškodený. Bundu však vydala príslušníkom polície a to priamo na recepcii. Skutok sa stal dňa 17. 12. 2014 a uvedená bunda, ktorá bola podrobená znaleckému skúmaniu, bola vydaná dňa 16. 01. 2015. Na hlavnom pojednávaní v rámci dokazovania táto bunda predložená nebola, a ako dôkaz nebol oboznámený. Taktiež uvádza, že z obrazového záznamu z hotelového zariadenia je zrejmé, že sa tam nachádza osoba ženského pohlavia, ktorá vchádza do interiéru hotela na recepciu. Ďalší záznam ukazuje vstup do výťahu, pričom na žiadnej časti obrazového záznamu nie je zachytená prítomnosť obžalovanej ako vstupuje do hotelovej izby č. 307. Z obrazového záznamu nie je zrejmé, kedy a ako sa osoba ženského pohlavia opúšťa hotelové zariadenie. Obžalovaná v prípravnom konaní pripustila možnosť, že sa nachádzala v tomto hoteli, avšak nie v hotelovej časti ale v kasíne, do ktorej sa vstupuje popri recepcii. Odvolateľka taktiež poukazuje na to, že poškodený si v rámci trestného konania neuplatnil žiadnu škodu a nepripojil sa k trestnému konaniu, pričom už ani v prípravnom konaní nevedel popísať osobu, ktorá mu mala spôsobiť škodu a taktiež nevedel povedať, či sa nachádza v pojednávacej miestnosti osoba, ktorá ho okradla, resp. či je tou osobou obžalovaná. Je toho názoru, že v rámci trestného konania nebola v rámci zistenia skutkového stavu preukázané bez akýchkoľvek pochybností, že sa skutku dopustila ona a skutkové zistenia neumožňujú vyvodiť spáchanie skutku ani po objektívnej ani po subjektívnej stránke. U obžalovanej sa nenašli ani finančné prostriedky ako ani odcudzené hodinky a v rámci trestného konania nebol vykonaný jediný priamy dôkaz o jej vine. Na podklade uvedených dôvodov navrhla aby nadriadený súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/, písm. d/ Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa, alebo ju spod obžaloby oslobodil.

Verejné zasadnutie nadriadeného odvolacieho súdu bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej, nakoľko boli podľa § 293 ods. 5 Tr. por. splnené všetky zákonné podmienky na takýto postup (obžalovaná mala predvolanie riadne a včas vykázané, taktiež táto písomne požiadala o vykonanie verejného zasadnutia v jej neprítomnosti).

Na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu obhajca obžalovanej zotrval na písomných dôvodoch podaného odvolania.

Prokurátorka krajskej prokuratúry so zreteľom na správne skutkové a právne závery rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie obžalovanej navrhla ako nedôvodné zamietnuť.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne nezistil dôvod na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Tr. por., preto v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým podal odvolateľ odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na prípadné chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by mohli odôvodniť podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., pričom dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej nie je dôvodné.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd vyslovil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

V nadväznosti na vyššie uvedené, ako aj vzhľadom k podanému odvolaniu obžalovaného a z toho vyplývajúceho rozsahu prieskumnej povinnosti, odvolací súd preskúmaval nielen výrok o vine, vrátane právneho posúdenia skutku, ako aj výrok o treste, ale aj konanie, ktoré týmto výrokom prvostupňového rozsudku predchádzalo.

Krajský súd z kontextu vykonaných dôkazov na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom konštatuje, že obžalovaná Bc. K. T. spáchanie skutku kategoricky poprela s tým, že poškodeného vôbec nepozná a dňa 17. 12. 2014 na hotelovej izbe č. XXX nebola. Pripustila však, že v blízkosti hotela V. D. sa síce mohla zdržiavať, ale v ňom nebola. K spornej bunde zn. Wedze šedočiernej farby (nájdenej v hoteli) sa nevedela vyjadriť a nevedela vysvetliť, že ako došlo k tomu, že na bunde bola zaistená jej DNA. Túto bundu totiž ani nevidela, ani jej nebola vrátená a obdobne nevedela povedať, či niekedy telefonovala do tohto hotela, to však ale nevylúčila.

Svedok R. R. - poškodený, na hlavnom pojednávaní uviedol, že si na skutok vzhľadom na odstup času už nespomína, pamätal si len to, že sa nejako ocitol na izbe hotela Crown Plaza, kde potom zistil, že mu boli odcudzené peniaze a nejaké veci. V prípravnom konaní však popísal skutočnosti, za akých zistil odcudzenie svojich vecí (peňazí a náramkových hodínok zn. Breitling), ako aj to, že večer predtým sa bol zabávať s kamarátom v podniku Cannels, kde bol asi do 04.30 hod., kde popil nejaký alkohol a bol v nálade. Keď už chcel ísť domov, pred podnikom sa mu prihovorila neznáma žena s tým, či si niekam nevyrazia, preto išli k hotelu Crown Plaza, že si tam v bare niečo spolu vypijú a potom pôjdu domov. Tá žena mu na recepcii navrhla ísť na izbu, preto on si izbu aj objednal a hneď aj zaplatil. Na izbe si odložil vetrovku, hodinky si položil na stolík a tá pre ňu neznáma žena objednala telefonicky nejaké jedlo, ktorá potom z jeho vetrovky mala vybrať peniaze za jedlo a zaplatila. Peniaze - celkovo 525,-€ - mal zopnuté v spone, pričom mu zostalo len 25,-€. Tá žena následne vyšla z izby, že si ide zapáliť a keď sa po 10 minútach nevrátila, zistil, že mu chýbajú peniaze a hodinky. Krádež hneď zahlásila na recepciu hotela, nechal im tam svoje telefónne číslo a odišiel domov. Asi o 10.00 hod. mu volali z hotela, že na recepciu volala žena, ktorá ho okradla, že si na izbe zabudla vetrovku. Popísala, aj tú ženu, tak, že bola vo veku asi 25 -35 rokov, vysoká 165- 170 cm, podlhovasté rovné blond vlasy, oblečené mala modré rifľové nohavice a čiernu zimnú bundu s tým, že táto z hotela odišla v modrej mikine s nápisom Monaco. V pojednávacej miestnosti na hlavnom pojednávaní svedok nevedel povedať či sa nachádza tam osoba, ktorá ho okradla.

Svedkyňa F. D. vypovedala, že v inkriminovanom čase pracovala v hoteli Crown Plaza ako vedúca recepcie a dňa 17. 12. 2014 okolo 07.15 hod. prišiel na recepciu poškodený I. a oznámil jej, že mu boli odcudzené hodinky a peniaze. Svedkyňa na hlavnom pojednávaní opoznala v osobe obžalovanej ženu, s ktorou poškodený sa zaregistroval a uviedla aj to, že táto bola asj v kamerovom zázname. Dodala aj to, že na hotelovej izbe č. XXX sa našla aj dámska bunda, ktorá bola následne vydaná polícii.

Z vykonaného obrazového záznamu na CD nosiči z bezpečnostných kamier hotela Crown Plaza zo dňa 17. 12. 2014 okresný súd konštatoval, že v inkriminovanom čase do hotela spoločne s poškodeným prišla práve obžalovaná A. T..

Pokiaľ ide o nájdenú zimnú dámsku bundu zn. Wedze šedočiernej farby, ktorá bola podrobená kriminalistickému expertíznemu skúmaniu z biológie a genetickej analýze, na tejto bunde bol zistený biologický materiál, z ktorého bola izolovaná DNA, pričom DNA profil bol porovnaný v indexe profilov stôp

zaistených z miest trestných činov, podozrivých, obvinených a právoplatne odsúdených osôb, pričom bola zistená zhoda s DNA profilom porovnávacej vzorky bukálneho výteru obžalovanej A. Heverovej.

So zreteľom na všetky vykonané dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení prvostupňového súdu. Krajský súd sa preto plne stotožnil s hodnotením dôkazov prebratých na hlavnom pojednávaní tak, ako to vyjadril súd prvého stupňa v písomnom odôvodnení svojho rozsudku. Krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že skutkový stav tak, ako ho zistil súd prvého stupňa, bol nepochybne a jednoznačne preukázaný. Obhajoba obžalovanej bola vykonanými dôkazmi vyvrátená predovšetkým výpoveďou svedkyne Pružincovej, ktorá na hlavnom pojednávaní v osobe obžalovanej v podstate opoznala ženu, ktorá spolu s poškodeným sa ubytovala v inkriminovanom čase v hoteli Crown Plaza v Bratislave na Hodžovom námestí, ďalej znaleckým posudkom KEÚ PPZ, ako aj obrazovým záznamom z bezpečnostných kamier predmetného hotela.

Krajský súd sa preto v plnom rozsahu stotožňuje s vyhodnotením predložených dôkazov a možno preto objektívne uzavrieť, že výsledky dokazovania v aktuálnom prípade vyznievajú bezpochybné a tvoria úplne ucelenú reťaz tak priamych ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých možno vyvodiť bezpečný záver, že bola to obžalovaná Bc. K. T. ktorá si v hoteli Crown Plaza v Bratislave na Hodžovom námestí na izbe č. XXX využijúc nepozornosť (ale aj podnapitý stav) poškodeného R. R., tomuto odcudzila jednak pánske hodinky zn. Breitling Super Avenger z bieleho kovu s modrým ciferníkom a kaučukovým remienkom modrej farby v hodnote 2.160,-€, taktiež z vrečka bundy poškodeného si prisvojila hotovosť vo výške 500,-€, pričom tohto konania sa obžalovaná dopustila napriek tomu, že bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za takýto čin odsúdená a to trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV, sp.zn. 3T/5/2013 zo dňa 17. 01. 2013, právoplatným dňa 13. 07. 2013 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c/, písm. f/ Tr. zák. a iné, za ktoré jej bol uložený úhrnný podmienený trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o subjektívnu stránku konania obžalovanej Bc. A. T., tak odvolací súd sa stotožňuje s napadnutým rozsudkom v tom, že z vykonaného dokazovania nepochybne vyplýva jej úmyselné konanie. Pre úmyselné zavinenie je bez významu, či následok bol cieľom konania páchatela alebo len prostriedkom k uskutočneniu iných cieľov.

Na základe takto vykonaných dôkazov krajský súd konštatuje, súd prvého stupňa správne ustálil, že žalovaný skutok sa stal tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku a to na základe vykonaného dokazovania, ktoré preukazuje skutkový stav a jednoznačne usvedčuje obžalovanú. Krajský súd si tieto skutkové zistenia a z nich vyvozené právne posúdenia osvojil a odkazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozsudku správne ustálil, že inkriminovanej trestnej činnosti sa obžalovaná A. T. dopustila skôr, ako boli jej doručené trestné rozkazy Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 3T/193/2014 zo dňa 02. 01. 2015 (pre § 212 ods. 3 Tr. zák., tu jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov) a Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 8T/36/2015 zo dňa 23. 10. 2015 (pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.) a bol jej uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov a taktiež skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/26/2015 zo dňa 24. 09. 2015 (pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.), v ktorom jej bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 2 mesiace .

Prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona sa dopustí, kto to si prisvojí cudziu vec tým, že sa jej zmocní a spôsobí tak malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa odseku 3 citovaného zákonného ustanovenia odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 písm. a/ spôsobí ním väčšiu škodu,

písm. b/ hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený.

Podľa § 125 ods. 1 Tr. zák. škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

V zmysle § 34 Tr. zák. ktorý poníma zásady pri ukladaní trestu, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Páchatelovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Okresný súd v dôvodoch svojho rozsudku správne ustálil, že inkriminovanej trestnej činnosti sa obžalovaná A. Heverová dopustila skôr, ako boli jej doručené trestné rozkazy Okresného súdu Bratislava II, sp.zn. 3T/193/2014 zo dňa 02. 01. 2015 (pre § 212 ods. 3 Tr. zák., tu jej bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov) a Okresného súdu Bratislava I, sp.zn. 8T/36/2015 zo dňa 23. 10. 2015 (pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. b/Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.) a bol jej uložený súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 rok a 6 mesiacov a taktiež skôr, ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok Okresného súdu Bratislava I, sp. zn. 5T/26/2015 zo dňa 24. 09. 2015 (pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2, písm. c/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák. a prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.), v ktorom jej bol uložený nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 rok a 2 mesiace .

Podľa dostupného spisového materiálu v osobe obžalovanej K. T. ide v súčasnosti 30 ročnú slobodnú ženu, ktorá ukončila I. stupeň vysokoškolského štúdia. Treba tu mať na zreteli skutočnosť, že v odpise registra trestov má celkom 8 záznamov o odsúdeniach, z ktorých iba v jednom prípade - z dôvodu amnestie z 02. 01. 2013 - sa na ňu hľadí akoby odsúdená nebola, z ostatných siedmich záznamov so zreteľom na charakter a štruktúru trestných činov vyplýva, že v jej osobe ide v podstate o špeciálneho recidivistu, keďže takmer v každom odsúdení išlo posúdenie jej protiprávneho konania ako prečin krádeže podľa § 212 Tr. zák. a v dvoch prípadoch aj ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák.. Podľa obhajcom predloženej (na hlavnom pojednávaní) predloženej kópie znaleckého posudku z odboru psychiatrie MUDr. K. E. zo dňa 03. 02. 2017 (posudok bol vypracovaný v inej trestnej veci obžalovanej), obžalovaná bola 2-krát hospitalizovaná na psychiatrii z dôvodu drogovej závislosti (v Prednej Hore), je u nej plne rozvinutý syndróm závislosti na viacerých návykových látkach, najmä MAF, heroínu a THC, pričom znalkyňa konštatovala aj to, že jej trestná činnosť bola motivovaná drogovou závislosťou.

Krajský súd konštatuje, že súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky správne vychádza zo skutočnosti, že u obžalovanej A. Heverovej nebola zistená žiadna poľahčujúca okolnosť, ale bola zistená jedna prítiažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. a to, že už bola pre úmyselný trestný čin odsúdená, preto sa dolná hranica zákonnej trestnej sadzby zvyšuje o jednu tretinu, preto uložený trest možno považovať za zákonný a primeraný a to vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 02. 01. 2015, č.k. 3T 193/2014, rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 24. 09. 2015, č.k. 5T 26/2015 a trestnému rozkazu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 23. 10. 2015 č.k. 8T 36/2015. Správny je výrok I. stupňového rozsudku aj v tom, že v zmysle ust. § 42 ods. 2 Tr. zák. boli zrušené výroky o trestoch v hore citovaných rozhodnutiach, ako aj vo všetkých ďalšie rozhodnutiach na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Zaradenie obžalovanej do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženie sa správne opiera o ust. § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák., keďže pred spáchaním tejto trestnej činnosti táto ešte nebola vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin.

Vzhľadom k tomu, že odvolací krajský súd nezistil žiadny dôvod ani na zmenu výroku o vine ani uloženého trestu, odvolanie obžalovanej A. T. ako nedôvodné, postupom podľa § 319 Tr. por., zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.